

SOM D'ANALLA

La publicació dels nens i les nenes de les Garrigues

Un confinament de llegenda

Sumari

Pàgines 8-9

Què és la malaltia Covid-19?

Pàgina 13

Entrevista a Ramon Capdevila, pediatre

Pàgines 10-11

Fotografies dels infants durant el confinament

Pàgines 14-15

Com quedarà el curs? Què en pensen els mestres?

Editorial

La imaginació no es confina

Si la pandèmia no hagués posat la realitat cap per avall, en aquest número teníem previst parlar, entre altres, de com viuen la nit els infants, abordant problemes com la falta de son, les visites frustrades al lavabo o els malsons. Així, com si fos un mal auguri, l'afectació del coronavirus ha provocat que la canalla de la comarca s'hagi vist immersa, precisament, en un petit malson: sense col·legi, jocs ni esports a l'aire lliure, privats de veure els amics i, en molts casos, els fami-

liars més ancians. Tot i així, la lògica diu que per a cada problema hi ha una solució. I en aquest cas, pels temps que corren, aquesta podria ser decidir-se a fer volar la imaginació, sense límits. Una qualitat que els infants tenen més a l'abast que els adults. No hi ha ordres, parets ni virus que puguin contindre el vol de la imaginació. Canalla, somieu, imagineu i dibuixeu tot el que voldríeu fer perquè, tranquils, més d'hora que tard, aquests somnis es faran realitat!

Equip

SOMCANALLA

Consell de redacció:

Miquel Andreu
Abel Pujol
Francesc Florensa
Angelina Giné

Coordinació:

Francesc Florensa

Redacció:

Abel Pujol

Disseny gràfic:

Josep Patau
Natàlia Badia
Adrià Martí

Fotografia:

Xavi Minguella

Correcció:

Mar Esteller

Departament comercial:

Francesc Florensa

President:

Emili Farré

Col·laboradors:

Xabier Villafranca
Josep Maria Anglès
Jordi Calvís
Xavier Corona
Mireia Turón
Stefi-Gabrielle

Imprimeix:

INDUGRAF OFFSET SA

Dipòsit legal

L 1231-2019

Edita:

Associació Cultural Garriguena de Comunicacions
C/ Nou, 2, 2a · 25400
LES BORGES BLANQUES
(Garrigues)

Telèfon: 973142420

somcanalla@somgarrigues.cat
www.somgarrigues.cat

SomCanalla és un mitjà independent i plural. La seua opinió s'expressa mitjançant l'editorial.

Qui ha fet la portada?

Mireia Turón
(Anglesola)

Gavà, 1998. Quan la Mireia tenia 5 anys, els seus pares van decidir mudar-se a Anglesola (Urgell). Allí va iniciar-se en el món del dibuix i el disseny. Actualment està acabant els estudis en il·lustració i disseny gràfic a l'Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol de Lleida. Enguany un treball seu va guanyar el concurs de cartells de Carnaval de la ciutat de Lleida.

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de les escoles:

Mare de Déu de Montserrat de l'Albagés
Els Aubis de l'Albi
Albirka d'Arbeca
Els Set Focs de Bellaguarda
Joan XXXIII de les Borges Blanques
Mare de Déu de Montserrat de les Borges B.
Vall Major de Bovera
Timorell de Castellidans
El Cèrvol de Cervià de les Garrigues
Porcel de Cervera de l'Espluga Calba
Escola de la Granadella
L'Espígol de Juncosa de les Garrigues
Manuel Ortiz i Castelló de Juneda

Arc d'Adà de Llardecans
Otogesa de Maials
Abat Ruera de Puiggròs
Escola del Soleràs
La Bassa de Torregrossa
Sant Bonifaci de Vinaixa

FRENEM EL VIRUS TINGUEM L'EDAT QUE TINGUEM

Perquè tenir menys de 50 anys no ens fa immunes. Totes i tots podem posar en risc la salut. Però també podem ser heroïnes i herois si evitem contagis per vèncer el coronavirus. I només ho aconseguirem si treballem en equip.

#JoActuo #EnsEnSortirem

 Generalitat
de Catalunya

7,5 Milions
de futurs

La nena del bosc (2)

Josep Maria Anglès
Les Borges Blanques

(Continua del darrer Som Canalla)

Al bosc hi va ploure un fort aiguat que malmeté les cases dels follets, totes molt boniques i pintades de colors. Els follets tenen orelles llargues i són molt entremaliats. Tristos, gairebé plorant, ho varen explicar a la nena

Il·lustració: Mireia Turón Martínez, alumna de l'EAM.

del bosc. Ella els digué:

—A veure, heu demanat ajut als barrufets?

—Sí, i tant —respongueren—, però no ens ajudaran perquè els vàrem fer una entremaliadura i estan molt enfadats. Devia ser grossa perquè els duri tant l'empipament. Vam amagar-los totes les sabates i no podien caminar... Fou molt divertit!

—Tinc la solució... Però heu de demanar perdó als barrufets. Ho fareu?

—Sí, sí —respongueren tots.

—Els follets teniu molta traça esculpint figures de fusta amb els vostres petits ganivets. Veieu aquests bolets tan grossos i bonics? Doncs els foradareu amb els ganivets per fer-vos a dintre una casa, amb habitacions, finestres... Ah! I una xemeneia.

Així ho van fer i tots deien que aquesta casa era encara millor que la primera. Quasi m'oblido de dir-vos que els barrufets els van perdonar.

Metge

Els darrers dies, les professions del món sanitari han assolit un relleu molt important, ja que són a la primera línia de lluita contra la Covid-19. En aquesta edició especial hem volgut que aquesta secció serveixi per fer un homenatge als metges i

metgesses, infermers/es, auxiliars, tècnics d'ambulàncies i altre personal, tant d'hospitals com de CAP, que s'hi deixen la pell perquè tots els malalts tinguin les màximes oportunitats de superar el virus. Gràcies, sou els nostres àngels de la guarda!

ESTETOSCOPI

Serveix per amplificar els sons. Així, els metges poden distingir si hi ha sons anormals a l'interior del nostre cos.

XERINGA

S'utilitza per injectar fàrmacs o vacunes a través de les venes de la sang. Segur que algun cop us han punxat, oi?

RECEPTA

Si el doctor/a, després de fer el diagnòstic, considera que és necessari que prenguem un fàrmac per superar la malaltia, anota el nom del medicament en una recepta, que després s'entrega a la farmàcia.

LLITERA

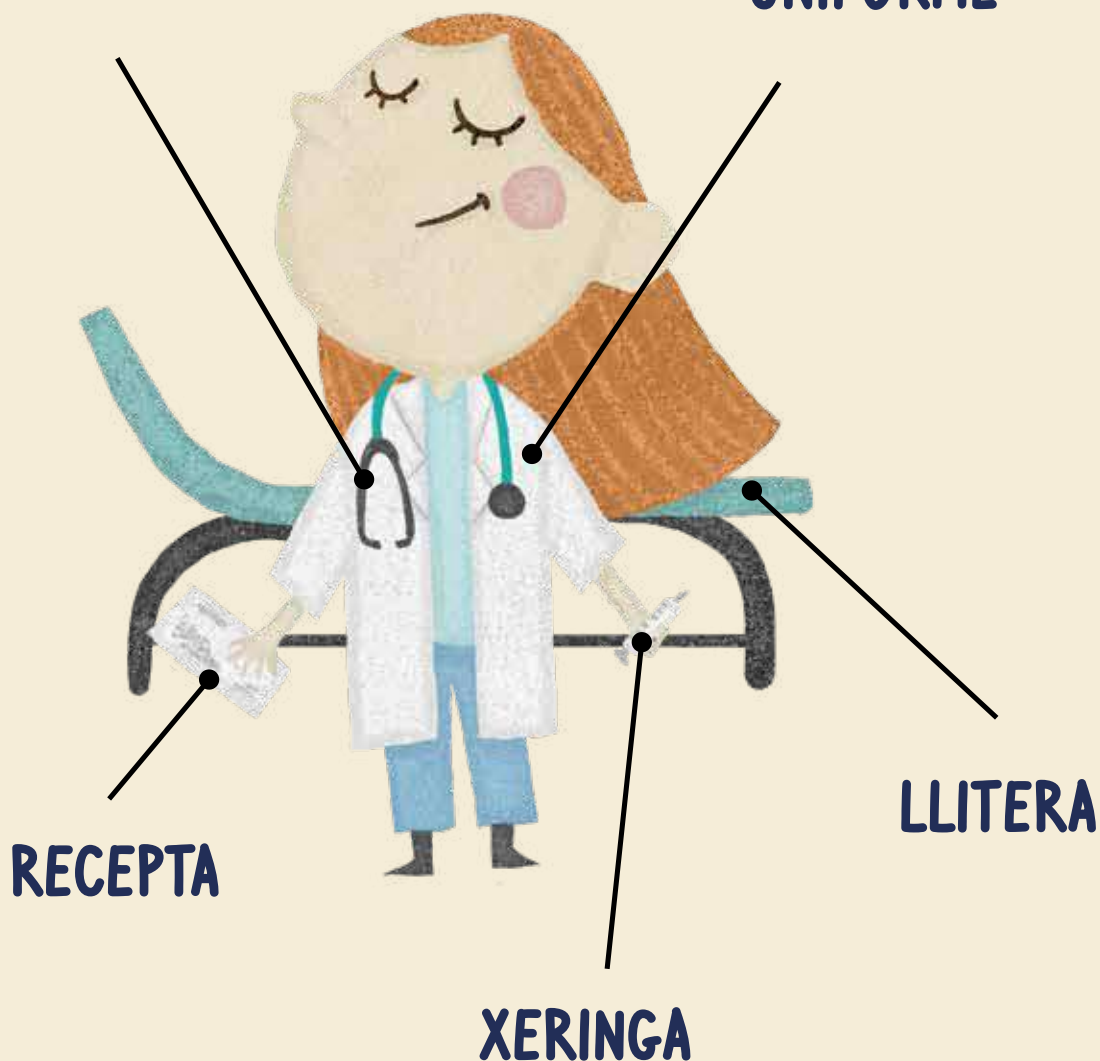
A la llitera fixa és on el doctor/a ens fa seure o estirar per tal d'explorar-nos des d'una posició còmoda. També n'hi ha de mòbils, que són les que s'utilitzen a les ambulàncies.

UNIFORME

El personal sanitari acostuma a utilitzar roba lleugera i bata, de color blanc o blau. Però, per exemple, l'uniforme dels cirurgians és de color verd, això s'explica perquè d'aquesta manera s'evita que, enmig d'una operació, algun flaix de llum reboti sobre el blanc i els obligui a apartar la vista. Darrerament, com a conseqüència del coronavirus, el personal sanitari també ha d'utilitzar mascaretes, pantalles de plàstic davant de la cara i guants per protegir-se.

ESTETOSCOPI

UNIFORME

Passatemps per als més petits

Refranys de temporada

Abril plujós i
maig ventós
fan el pagès ric
i profitós

Si sembres
les bledes al
començar el maig,
seràs a Nadal
i encara en
menjaràs

Aigua de maig,
de raig a raig;
aigua d'abril,
de fil a fil

Saps el nom de tots els animals que surten a la imatge? Els saps escriure?

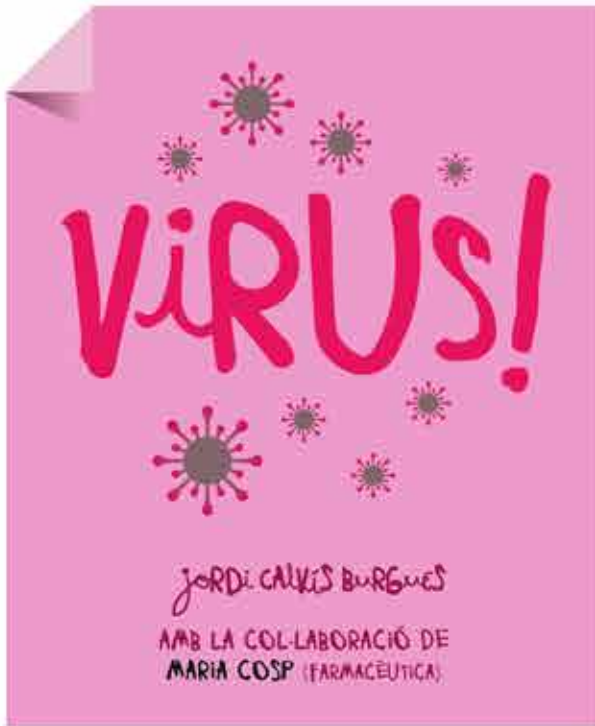

Il·lustració: brgfx_freepik.es

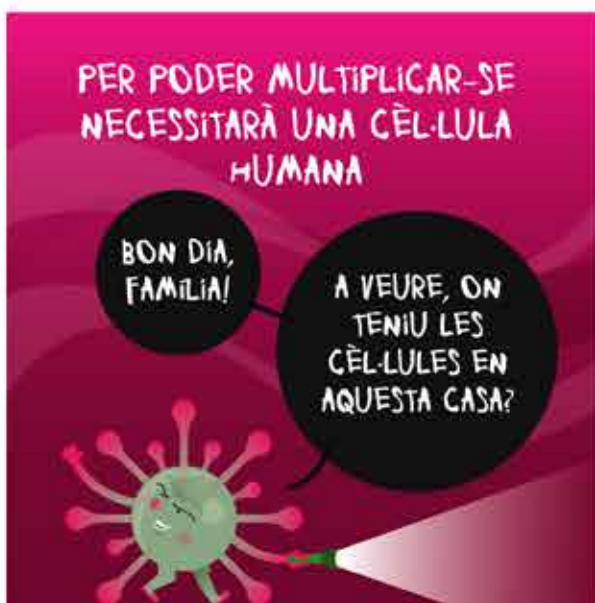
Pinta el xandall de l'escola de la Granadella

Quines són les tres joguines que més has utilitzat durant el confinament? Les dibuixes?

AQUEST ÉS EL SARS-COV-2 PERÒ TOT HOM EL CONEIX COM A **CORONAVIRUS**. MIREU, S'ESTÀ A PUNT DE TRANSMETRE DES D'UN COS HUMÀ, A UN ALTRE COS HUMÀ...

Què és la malaltia Covid-19? Un repàs del que sabem de la pandèmia

Què és la malaltia Covid-19?

El coronavirus que causa la malaltia Covid-19 és un tipus de virus que es transmet per via oral i afecta el sistema respiratori dels afectats. Però, quina forma té? On es va detectar per primer cop? Com es contagia? A qui afecta més? En aquest reportatge intentem explicar algunes de les característiques del virus, les que els científics ens han explicat mentre continuen treballant per obtenir la vacuna.

● Aquesta és la representació de la malaltia Covid-19. FOTO: Miroslava Chrienova. Pixabay

Si ens poséssim a comptar el nombre de virus que hi ha al planeta Terra, no acabaríem mai. Es calcula que hi ha desenes de milions de virus i la gran majoria són tan i tan petits, que els anomenem submicroscòpics, ja que no poden ser observats per l'ull de les persones, ni tan sols amb l'ajuda d'un microscopi òptic. Els virus afecten qualsevol organisme que hi ha al medi natural: plantes, animals, fongs i fins i tot bacteris. Per sort, el nostre cos té sistemes propis que li permeten protegir-se dels virus, això s'explica perquè en la majoria de casos, quan les persones superem una infecció d'aquest tipus, assimillem el mateix virus. És com si el nostre cos aprenguéssim la lliçó. D'altra banda, després de molt d'esforç, estudi i segles d'investigació, els científics han anat trobant les corresponents vacunes per a diferents classes de virus que han anat afectant les persones durant la història. Per això, quan anem al col·legi, fem excursions al metge perquè ens vacuni contra aquests virus i altres infeccions. A partir de llavors, el nostre cos ja sap el que ha de fer si aquests virus pretenen atacar-nos. Llavors, per què la Covid-19 ens ha afectat tant i com és que encara no hi ha una vacuna? Perquè és un virus totalment nou.

De què estem parlant?

Normalment, els científics acostumen a anomenar els virus amb noms molt llargs i complicats de recordar. Per això "coronavirus" és el nom comú amb què s'ha decidit batejar el SARS-CoV-2, que és el nom original del virus. Aquest sobrenom, el de coronavirus, s'explica perquè quan s'observa en un microscopi de gran potència, es veu com al virus l'envolten un seguit de punxes que, per la seua forma,

Li diem coronavirus perquè mirant-lo al microscopi sembla que l'envolti una espècie de corona com les que duen els Reis d'Orient

recorden les d'una corona, igual que les que duen els reis mags d'Orient durant la cavalcada. Però aquest nom no és del tot ajustat, perquè quan parlem de coronavirus ens referim a una classe particular de virus que forma part d'una mateixa família, de la qual formen part altres virus menys actius o que no produeixen tanta afectació a les persones que el contreen. Us imagineu que en lloc del vostre nom de pila us diguessin pel nom de la vostra casa? Doncs més o menys això és el que està passant ara mateix amb aquest virus.

D'on sorgeix?

Tot i que el primer cas es va detectar el desembre de l'any passat a la ciutat de Wuhan, a la Xina, els científics encara no han pogut determinar en quin moment ni on es va produir exactament el primer contagi a una persona, ni tampoc es pot assegurar al cent per cent per quin mitjà es va transmetre, tot i que se sospita que aquest contagi s'hauria produït des d'un

animal cap a una persona. Per tant, si això fos així, el coronavirus hauria infectat primer un animal, es pensa que podria ser un muricec o un pangolí (que és semblant a un toixó però amb escames), i llavors el virus s'hauria reproduït dins el cos de l'animal i, d'aquí, l'hauria passat a la primera persona infectada, que és qui, sense saber-ho, al seu torn el va escampar a les persones del seu entorn. A partir d'aquest instant, el virus va viatjar pel globus terraqüi a la mateixa velocitat que les persones ens movem pel món. A Catalunya, els primers casos de coronavirus es van detectar el dimarts 25 de febrer, i corresponien a dues persones que en els dies anteriors havien viatjat a Itàlia, un país que va ser dels primers on es van detectar un gran nombre de casos.

Com es contagia?

Un cop declarat el primer cas, es van començar a engegar les primeres mesures, fins arribar a la situació de confinament a les nostres cases, que encara segueix vigent. Totes les mesures que s'han anat prenent tenen un objectiu comú: mantindre, en la mesura possible, el distanciament social. El distanciament consisteix a estar separats dels altres sempre a una distància prudent, entre 1,5 i 2,5 metres. Això s'explica perquè els científics han descobert que el coronavirus s'introdueix al nostre cos a través del nas, la boca i les orelles. Per tant, si mantenim la distància amb les altres persones, evitem els esternuts, la tos, o els petons, que són possibles canals de contagi pel virus. Per reforçar la seguretat, també es recomana portar mascaretes davant la boca i guants quan sortim al carrer. De vegades les mascaretes poden molestar una mica i, fins i tot, amb la respiració, embafar-nos les ulleres, però d'aquesta manera evitem

A Catalunya, els primers casos es van detectar el 25 de febrer. Corresponien a dues persones que en els dies previs havien viatjat a Itàlia

que el virus tingui una porta d'entrada al nostre cos. Un altre dels consells és rentar-se bé les mans amb sabó, ja que és una manera molt útil d'eliminar el virus. Totes aquestes mesures pretenen evitar que caiguem malalts, i és que aquest virus té la particularitat d'afectar amb molta intensitat les vies respiratòries: el nas, la boca i els pulmons. Així, quan la malaltia avança, al malalt li costa més respirar. Per això, s'aconsella a les persones que hagin tingut algunes afeccions prèvies, tant als pulmons com en altres parts sensibles del cos, que no surtin per a res de casa, ja que si als problemes que tenen s'hi suma el coronavirus, tot es complica. El mateix passa amb la gent gran, els padrins i padrines, que com que tenen els pulmons més gastats per l'edat, han de vigilar més de no contagiar-se. També els nadons, ja que no tenen tot l'aparell respiratori prou format i, per tant, han d'estar-se a casa. A totes aquestes persones se'ls engloba dins l'etiqueta "grups de risc" i són la gent que, en cas que s'infectin, podrien tenir més dificultats per poder recuperar-se. Per això la gran majoria de víctimes que

fins avui s'ha emportat la malaltia pertanyen a aquests "grups de risc".

Com ens afecta?

De totes les persones que vivim al planeta, en teoria, ja n'hi ha algunes que és impossible que s'infectin de coronavirus: és el que anomenem la població immune i el seu nombre correspondria al total de persones que ja han superat la infecció, perquè el seu cos ja sap com lluitar i matar el virus un cop entra a l'interior. Tot i així, com que la Covid-19 és un virus molt nou, encara és d'hora per saber si aquesta immunitat es manté durant tota la vida o només s'allarga uns mesos o uns anys. De fet, dels resultats de les proves que els metges facin a les diferents persones que ja s'han recuperat dependrà que tinguem la vacuna més aviat o més tard. Aquest camí, el de la vacuna, és el que, un cop s'hagi aconseguit trobar, permetrà immunitzar més i més gent sense que haguéssim de passar la malaltia, que és el que vol tothom. Mentrestant, també existeix un altre cas, que és el de les persones que tenen el virus dins del seu cos però que no se'ls reproduceix, és com si el tinguessin adormit. Tot i així, sí que el poden transmetre a les persones del seu entorn, i a aquestes sí que se'ls hi pot despertar. A tota la gent que poden transmetre el virus però que no cauen malalts se'ls anomena "asintomàtics" i es creu que molts dels nens i nenes ho podrien ser. Per això és important que, tot i que nosaltres sentim que ens trobem bé i que no tenim cap símptoma del coronavirus, no deixem de complir en cap moment els consells de seguretat que ens duguin els nostres pares i mares o les autoritats.

Ser creatiu, Ser professional Ser de l'EAM

Escola d'Art Municipal Leandre Cristòfol Curs 2020/2021
CFGS d'Arts Plàstiques i Disseny

Disseny Gràfic - Il·lustració - Fotografia - Animació
Disseny d'Interiors - Arquitectura Efímera

Més informació a: www.educacio.paeria.cat

EAM
Escola d'Art Municipal
Leandre Cristòfol

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

El confinament en imatges

● A la Noa li agrada relaxar-se dibuixant i pintant, la seua gran passió.

● Durant el confinament, l'Ian llegeix més llibres que mai.

● La Bruna, l'Alba i l'Adriana no deixen passar una ocasió per divertir-se d'allò més.

● La Summer i l'Sky, de mare junedenca, saben com protegir-se de la típica pluja de Dublín (Irlanda).

● El Blai s'ha convertit en un pastisser de primera!

● Al Jordi li encanta tocar la trompeta!

El confinament en imatges

[Clica aquí si vols veure més fotos.](#)

● L'Albert, el Guillem i el Pau s'han aficionat a fer postres i els surten deliciosos!

● El Blai és tot un artista! Va pintar aquest quadre, que és tan bonic que ens ha deixat bocabadats.

● La Mar, junedenca resident a Miralcamp, ja s'ha fet seua la cuina! És una cuinera excepcional.

● L'Èric i l'Abril no perden el temps: dibuixen, fan esport i juguen tant com poden.

● Des de la Granadella, la Queralt i la Paula ens presenten les seves deliciosos magdalenes.

● El Pere s'entreté fent experiments!

Passatemps per als més grandets

Embarbussaments

Jo soc un pobre ma, me, mi, mo, músic del carrer.
 Que sempre que pac, pec, pic, poc, puc,
 toco el que sé.
 D'un lloc a l'altre bas, bes, bis, bos, busco algun
 diner.
 Si em feu callar jo em ma, me, mi, mo, mu,
 jo em moriré.

Quan contis contes ves
 comptant quants contes
 contes, perquè si no tens
 en compte els contes que
 contes, com faràs el
 recompte dels contes?

Busca les 7 diferències entre aquestes dues fotos

T'atreveixes amb aquest laberint?

Sudoku

	4		6		7		2	
8								9
		2	5		4	1		
	7		8	3	5		6	
	5						8	
	9		7	4	6		5	
		4	3		9	7		
7								5
	8		4		1		3	

Ramon Capdevila Bert • Pediatre

“Amb uns bons hàbits aquests dies tornarem millor a la rutina d’abans”

A> Quines conseqüències en l'àmbit físic pot tenir en un infant el confinament?

R> D'entrada, hem de pensar que aquesta situació afecta directament la rutina diària. Per tant, s'incrementa el risc de caure en el sedentarisme i ens exposem a un cert desordre en els hàbits alimentaris; sobretot en aquells infants que ja

tenien un problema de base i ara, si no vigilen, poden veure com empitjora.

A> Què recomanes per evitar-ho?

R> Tant pel que fa a la reducció del moviment com en l'alimentació saludable, hem d'intentar fixar uns horaris definits que ajudin a conservar els ritmes als quals el nostre cos estava acostumat abans del confinament. S'ha d'evitar picar entre hores i “a la carta” perquè això pot dur que es difuminin els típics horaris de les menjades. A més, també és molt important l'hàbit del son; deixar dormir l'infant més hores de l'habitual pot ser contraproductiu. Depenent dels hàbits que seguim aquests dies superarem millor el retorn a les rutines d'abans.

que passin més temps davant les pantalles. Jo posaria el focus en el fet que aquest ús es faci acompanyat o no. Si juguen o aprenen sols, hi ha el risc d'aprofundir en l'aïllament individual, que, a mitjà i llarg termini, pot acabar suposant problemes d'addiccions o afavorir situacions de bullying; en canvi, si aquest consum és acompanyat i tutelat pels pares, pot servir per evitar errors i reforçar la confiança i els lligams familiars.

A> Com afecta el confinament en els nadons? Pot influir en els processos d'aprenentatge habituals com caminar, parlar, etc.?

R> No crec que hagi de variar gaire. En l'únic que tenim una certa reserva és en el fet que, arran de la pandèmia, a pediatria no fem tantes revisions com seria habitual; al no veure tant els nadons, és possible que es pugui escapar alguna pista o algun símptoma que ens alerti. En aquest sentit, m'agradaria felicitar els pares i mares de la comarca. Diria que hem reduït les visites presencials en un 90%, sí que han augmentat les consultes per telèfon, però s'ha de destacar que, en general, els pares han estat molt responsables i diligents

A> Com creus que canviarà la vostra feina arran de la irrupció del coronavirus?

R> Haurem d'estar atents a cada procés víric que pateixi un infant per veure si es té relació la Covid-19. També cal dir que, en la població pediàtrica, l'afectació és molt reduïda, tant pel que fa a malaltia lleu com greu. I amb relació al tipus de visita amb les famílies, augmentarà molt la teleassistència. Un procés que, a poc a poc, haurem d'anar implementant i que segur donarà els seus fruits a l'hora d'oferir acompanyament per a la salut a la població.

Mollerussa, 1966. Va estudiar medicina a la UAB i es va especialitzar en pediatria a l'Hospital Vall d'Hebron. Treballa al CAP de les Borges des del 2000. Il·lusionat amb la consulta de suport a l'al·letament matern i molt interessat a apropar les TIC als professionals i a la població. És membre de Pediatres de Ponent i coautor de diferents espais web: pediatresdeponent.org, pope-taines.cat, infomares.cat o pedaitresap.cat

A> I en l'àmbit psicològic, a què s'exposen?

R> Per començar, ens hem de treure del cap la imatge idíl·lica de nens gaudint de grans espais a casa. El gruix de la població viu en habitatges més aviat reduïts. També hi ha famílies on, com a conseqüència de situacions problemàtiques, no hi ha un correcte control parental. Això pot suposar que l'infant visqui moments de duresa emocional. A part d'això, poden notar un cert distanciament social en una època en què es comencen a crear els primers lligams d'amistat. També és important com influeix la reducció del contacte amb els professors, que són una altra figura de referència i autoritat en el seu dia a dia. Aquests canvis influeixen directament en l'organització mental de l'infant.

A> També pot suposar un repunt del temps que passen davant les pantalles?

R> Primer, hem de ser conscients que no tota la canalla té accés a internet, hi ha una escletxa digital social important. Dit això, és evident que la situació convida

El virus accelera el pas de l'escola analògica a l'entorn digital

Comunicació. L'ordre de confinament ha obligat el professorat a impartir les activitats a distància. Encara que, en general, s'han anat adaptant els continguts a la nova situació, els centres de la comarca ja preveuen que, en cas que durant el proper curs s'hagi de tornar a un nou confinament, els canals digitals seran claus per mantindre l'hàbit d'aprenentatge i el vincle alumne-escola.

El cert és que, arran de la situació vigent, s'ha fet palès que l'escola, com la gran majoria de sectors laborals públics i privats, no estava prou preparada per passar, d'un dia a l'altre, de la típica classe presencial a una altra on el context hagi de ser íntegrament digital. A poc a poc, els centres de la comarca s'han anat adaptant a la nova realitat, seguint les ordres del Departament i dedicant més esforços a mantindre viva la flama de l'estudi en l'alumnat. Això sí, preveient l'inici del curs vinent, reclamen l'establiment de nous protocols i un esforç en la distribució de més material i recursos, per tal de traslladar l'escola tradicional a l'esfera digital amb les màximes garanties d'èxit.

Els primers passos

L'orde de confinament inicial, derivada de l'afectació de la Covid-19, exposava de ple els alumnes per no poder complir els mínims resultats acadèmics del curs. Sumant a l'equació el fet que existeix una bretxa digital entre alumnes, ja que no tots disposen de la connexió a internet i el material informàtic necessari per dur a terme la feina encomanada, la majoria d'equips directius van optar en un principi per preparar activitats es-

pecífiques que, si bé no constaven al pla d'estudis inicial, podien resultar útils per tal de no perdre l'hàbit de treball. Un cop el departament ha començat a enviar les primeres directrius, les escoles han anat reestructurant la seua manera de treballar. Un exemple d'aquest procés el trobem a l'escola de Llardecans, on la directora, Raquel Baró, explica com han anat adaptant-se a la nova situació. "Les dues primeres setmanes vam haver d'espavilar-nos proposant activitats que pensàvem nosaltres mateixos i posant-nos en contacte amb alumnes i famílies per diversos canals. Després, un cop el Departament va deixar clar que no es podia seguir l'itinerari acadèmic inicial i va definir les plataformes amb què havíem de comunicar-nos, hem organitzat un sistema que, de moment, ens funciona prou bé", diu la Raquel, que desgrana el nou model. "Mitjançant les videotrucades, un cop per setmana fem una tutoria del grup classe, també el claustre de professors es reuneix un mínim d'un cop per setmana,

com el consell de direcció de la ZER. Pel que fa als canals de comunicació, utilitzem les plataformes recomanades pel Departament: la pàgina web per informar i fer un petit recull de les activitats que es fan, la plataforma EIX, un Moodle, que és una plataforma directa on es pot penjar i descarregar arxius, continguts, etc. per gestionar la feina dels alumnes i, finalment, utilitzem el correu electrònic, les xarxes socials i les trucades telefòniques per tal de comunicar-nos amb les famílies", explica Baró.

L'organització, clau

El Francesc Solans és mestre a l'institut Josep Vallverdú de les Borges. Ja fa més de deu anys que va apostar per adaptar els continguts del currículum a l'àmbit digital i durant aquest temps també ha anat fent formacions específiques per al professorat d'arreu de Catalunya. Solans explica que, durant l'ordre de confinament, ha pogut mantindre el pla d'estudis sense gaires complicacions. "L'únic

● L'educació a distància, una altra de les conseqüències de la Covid-19. FOTO: Lilly Cantabile

canvi és que no tinc contacte físic amb els alumnes però, per a la resta, les classes i els treballs els hem anat treballant com sempre". Això sí, reconeix que l'adaptació al canvi està sent més complicada per alguns dels seus companys, acostumats a impartir el currículum acadèmic a través de classes magistrals. "Els problemes que els sorgeixen ara a molts docents són els mateixos que em trobava jo fa 10 anys. En un principi, et sobrepassa el fet de tenir diversos canals, no tenir el contingut analògic adaptat a l'espai digital, etc. Sembla que facis el doble o triple de feina per arribar al mateix lloc però, basant-me en la meva experiència, si el docent segueix apostant per aquesta metodologia, a mitjà termini s'adonarà que els processos a través de l'àmbit digital tendeixen a reduir el temps que s'hi dedica, fins i tot, comparant-los amb els d'abans del confinament", diu Solans, que recomana optar per una plataforma única per organitzar l'escola. "El millor és optar per un Moodle comú. N'hi ha de gratuïts, on cada professor s'ha d'anar creant el seu espai des de zero, o de pagament, on ja hi ha abocats bona part dels continguts". Finalment, un dels majors recels del professorat relatiu a l'aula digital és com fer els exàmens finals evitant que l'alumne pugui utilitzar ajuda externa. Segons Solans, el pas al digital ha de ser paral·lel a un canvi en les avaluacions. "El millor

El pas a l'escola digital hauria de suposar una aposta per l'avaluació contínua, on la nota no depèn tant dels exàmens finals

és implantar l'avaluació continuada. Si en lloc de fer un o dos exàmens en tot el trimestre preparem més formularis, treballs i exercicis, evitarem la picaresca i, a més, tindrem més recursos per valorar si l'alumne compleix amb els objectius".

El curs vinent

Encara que fa pocs dies que funciona el nou sistema, des dels centres ja s'identifiquen les necessitats que s'hauran de cobrir de cara al pròxim curs si, com tot apunta, hem de seguir convivint amb la Covid-19 i el currículum escolar s'ha d'anar impartint per mitjans digitals. Raquel Baró ho resumeix en quatre grans demandes:

1) Establir els protocols d'actuació a nivell d'escola. Tant pel que fa a les plata-

formes que s'utilitzen per enviar i rebre els continguts com en l'adaptació del currículum acadèmic.

2) Distribució àmplia de materials. Ja sigui en format físic (ordinadors, colors, llibretes, etc.) o en digital (catàleg en línia de les editorials).

3) Que no es deixin de cobrir les substitucions de professorat.

4) Que es deixin clars els horaris lectius i els que impliquen els professors.

Segons Solans, aquestes demandes estan plenament justificades, però alerta que, si aquest pas al digital només es comprèn com una solució provisional, es malgastarà temps i recursos. "Si es fa una inversió perquè al setembre tots els alumnes i professors disposin de les eines informàtiques necessàries i mesos més tard es torna al model anterior, no hi haurem guanyat res. Hem de ser conscients que els nostres alumnes, quan passin a estudis superiors, la universitat o el món laboral al seu dia a dia utilitzaran l'ordinador per desenvolupar les tasques. Per tant, implantar aquest model d'educació a distància, inclús quan no hi hagi cap pandèmia, no crec que sigui contraproductiu. Si hem d'extreure alguna cosa positiva d'aquesta situació que sigui l'oportunitat d'apostar definitivament per l'escola digital.

Alguns recursos educatius en xarxa

25 recursos educatius 'on line' per descobrir durant el confinament.

Recull de 25 recursos fantàstics i gratuïts, avaluats per l'equip del Portal d'Activitats Educatives de Catalunya i classificats en 5 categories: Ciència, Llengües, Matemàtiques, Benestar físic i autoconeixement i Formació humanística: art, cultura i història. Molt útils. <https://diarieducacio.cat/25-recursos-educatius-on-line-per-descobrir-durant-el-confinament/>

Recursos i activitats didàctiques en línia per al professorat i els alumnes.

El Departament d'Educació ha creat al web de la XTEC un recull actualitzat de recursos i activitats didàctiques en línia que poden ser d'ajut a l'hora d'elaborar propostes didàctiques per part del professorat, i que poden fer arribar a l'alumnat per avançar en el seu procés d'aprenentatge. <http://ensenyament.gencat.cat/ca/Detall/actuacio-extraordinaria-xtec>

LECXIT – Lectura per a l'èxit educatiu.

Materials adreçats al voluntariat, famílies i professorat amb l'objectiu de facilitar la tasca de promocionar la lectura i permetre treballar la comprensió lectora dels infants. <https://lecxit.cat/#recursos>

JClic.

Projecte de programari lliure de la Xarxa Telemàtica Educativa de Catalunya (XTEC) que permet crear, realitzar i avaluar activitats educatives. Al programa hi trobareu recursos des d'infantil fins a batxillerat, i podeu disposar d'un cercador que permet seleccionar materials per nivell educatiu, matèria o idioma. <https://clic.xtec.cat/repo>

El drac sacrificat

Un conte de Robert Masip Vallès i Montse Oliva Espinalt
(Mestres de l'escola de l'Albagés)

● Escola de l'Albagés.

Fa molt temps, en un bonic castell, hi vivia una princeseta anomenada Àngela. Li encantaven els dracs i, després de molt insistir, havia convençut el seu pare per conviure a palau amb un dragonet molt petit i bufó. Era la seua mascota inseparable: on anava l'una, anava l'altre. L'animaló s'alimentava de llet, formatge, fruites, verdures, però el que més li agradava era la carn; sens dubte, era el seu menjar preferit i sempre tenia un apetit insaciable! Com que encara era jove no parava de bellugar d'aquí cap allà i, de tant en tant, feia alguna entremaliadura. Una nit, just abans de sopar, va baixar rodolant les escales del despatx del rei fins al menjador...

Resulta que, tafanejant pel pis de dalt, li va agafar un mal de panxa fortíssim i va tirar-se un pet tan sorollós que, inexplicablement, també va fer que se li escapés una guspira de la gola que, alhora, va encendre un valuós pergamí reial. En pocs segons, no en va quedar ni les cendres! Veient el desastre que havia ocasionat i, segurament, preveient el sidral que li venia a sobre, el dragonet va marxar disparat, cames ajudeu-me, per acabar rodolant escales avall. Ja us podeu imaginar com va continuar la història en arribar la flaire de socarrim als narius del rei...

La princeseta tenia deu anys acabats de fer i era la nineta dels ulls del seu progenitor. Al contrari que la seua mascota, ella era una nena responsable i patidora. L'Àngela lluia una llarga melena de color xocolata, que contrastava amb la seua pell rosada i uns grans ulls, entre verds i blavosos. No era gaire bona menjadora però ja li anava bé perquè, per poc que es fes la despistada, el dragonet es cruspia tot el seu plat en un tres i no-res. Passats els anys l'Àngela va créixer i va convertir-se en una bonica donzella. El dragonet va deixar de ser petit i bufó per transformar-se en una bèstia de grans dimensions que gairebé no cabia a la casa reial. Conta la llegenda que...

● Si vols saber com acaba el conte, clica aquí.

Aprenentatge en l'àmbit d'educació en valors

Quan parlem d'aprenentatge en aquest àmbit ens referim a tota la comunitat educativa.

Tota situació viscuda, també el temps de confinament, t'ha d'ajudar a créixer

Aquest aprenentatge ha estat el creixement dins nostre d'un valor bàsic com és el de l'**empatia**. Tots i cadascun dels membres del nostre equip ja l'havia posat en pràctica en moltes ocasions i la tenia integrada en diferent mesura en la seva personalitat, però el fet de posar-nos en la pell dels altres ha estat clau per gestionar el nostre treball i les relacions personals que s'hi veuen implicades, sobretot amb els alumnes, amb les famílies i entre nosaltres mateixos.

Durant els dies anteriors al confinament i escoltant i interioritzant de forma gairebé involuntària les notícies relacionades amb la Covid-19, es generaven debats entre el claustre de mestres i cadascú feia les seves hipòtesis del que acabaria passant. De fet, ni en el pitjor dels casos haguéssim pogut encertar-ne el desenllaç.

Feia dos o tres dies que amb el mestre d'educació física defensàvem aferrissadament opinions desiguals en aquest tema. Finalment, i davant la meua incredulitat, vaig haver-li de donar la raó, ja que el dia 12 de març a la tarda, el

Departament d'Ensenyament ens confirmava el tancament de les escoles i es preveia un confinament de forma immediata.

A partir d'aquest moment va ser quan, a poc a poc i de forma estressant per la manca d'informació concreta de com havíem de seguir el curs acadèmic i la impotència de voler fer més del que realment es podia, vam començar a generar diferents aprenentatges en relació amb la nostra feina i com encarar-la. Tot i això, n'hi havia un que anava creixent de forma global entre nosaltres i que ha estat la base del nostre treball fins al dia d'avui.

● L'equip de professors de l'escola del'Albi, en una reunió virtual.

SANT JORDI 2020

#lleidaviusantjordi

SANT JORDI 2020

#lleidaviusantjordi

Fes el teu punt de llibre retallant i enganxant en una cartolina!

Nens i nenes, moltes gràcies per quedar-vos a casa. Estem treballant per tornar a preparar activitats per quan torneu a sortir al carrer.

TOT ANIRÀ BÉ!

Vols fer-nos propostes o tens algun dubte?
Escriu-nos a promocioculturalborges@gmail.com

Ajuntament de
les Borges Blanques

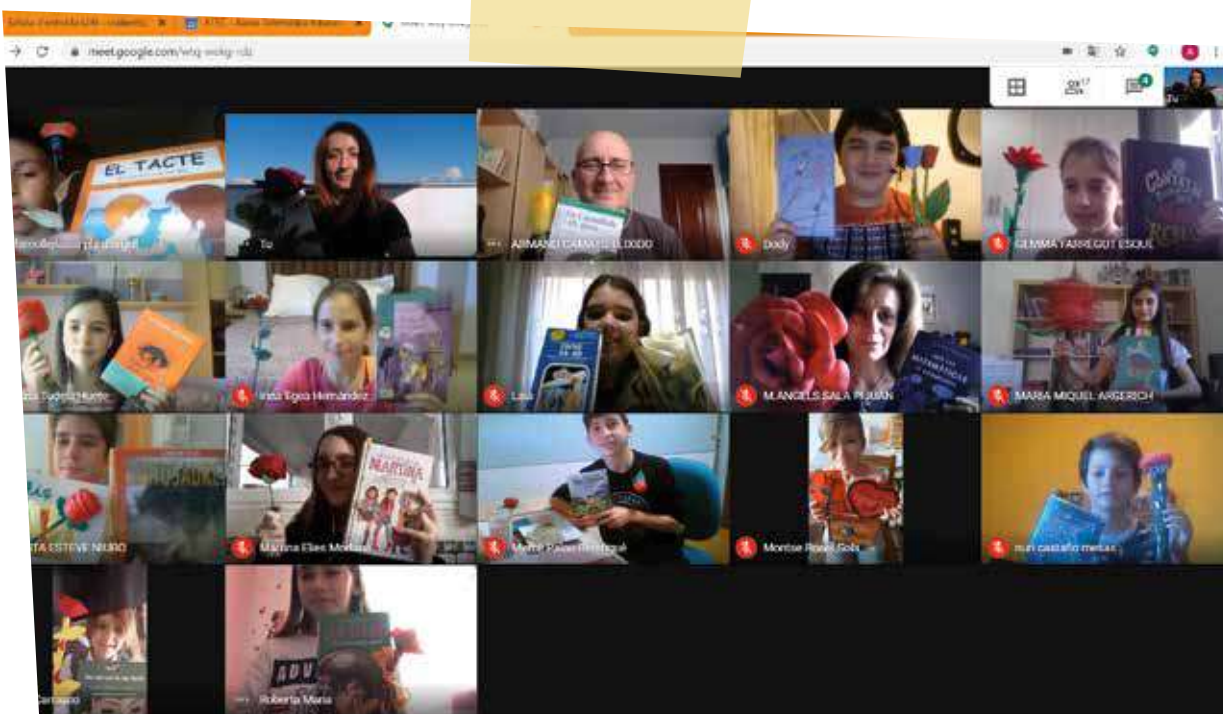

Escola Albirka d'Arbeca

Una diada de Sant Jordi a casa

Aquest 23 d'abril hi ha hagut dos nous protagonistes: les roses fetes amb les nostres mans i els llibres compartits de les nostres llibreries

● Videoberenar literari de l'alumnat de 6è

Aquest any a l'escola Albirka hem celebrat un Sant Jordi diferent, cadascú a casa seva i des d'allí, tots junts per cursos, en videoconferències, hem compartit dues activitats.

La primera es tractava de buscar un llibre, el que més ens agradés i que evidentment tinguéssim per casa, i presentar-lo a la resta de

companys. Els més petits només van dir el títol, els de cycle inicial hi van afegir l'autor/a, els de cycle mitjà i superior també van fer un tast de l'argument, les parts del llibre i el motiu pel qual el van elegir.

I també remenant per casa cadascú va fer una rosa. A la trobada virtual vam explicar quins materials havíem utilitzat i el procés que vam dur a

terme per fer les roses per a un Sant Jordi diferent. Totes eren de diferents materials, mides, formes i colors i feien més olor que mai d'amistat, estimació, enyorança... Entre tots vam fer el ram més bonic i acolorit.

Tot gaudint dels videoesmorzars i videoberenars literaris, hem compartit cada curs els llibres i les roses amb els mestres del cycle.

Alumnes, mestres i famílies hem fet possible un Sant Jordi confinat, en què les roses i els llibres no hi han faltat!!

**Llegint i creant
gaudirem millor
d'aquest temps en
confinament**

Els llibres han guanyat més batalles que les armes i han ajudat a imaginar mons millors en temps difícils

Aturada inesperada, escola reinventada

Aquesta situació ens ha obligat a buscar altres maneres de fer escola. Tots som alumnes i aprenents d'una nova manera de fer.

Dijous 12 de març de 2020. Fa dies que parlem del coronavirus i dels seus terribles efectes. Investiguem de què es tracta. Comencem a rentar-nos les mans molt més que de costum.

Ens atrevim a fer broma de les estossegues, però, ahora, estem atents i preocupats per les notícies que ens arriben per totes bandes. Avui els mitjans de comunicació ens fan estar inquiets anunciant el tancament de les escoles. Finalment, arriba la notificació oficial: tancament de tots els centres! Demà divendres no tornem a l'escola. El centre queda tancat durant 15 dies. Recollim. Prenen algun quadern per fer tasques escolars,

els recordo que escriguin al Diari i els dic: "A reveure! Fins dia 30". Encara no som prou conscients de l'abast que això suposa. Però, ràpidament, les nostres vides fan un gir de 180 graus. Aquella tarda de dijous esdevé un comiat per retrobar-nos més tard davant de les pantalles, rere missatges de

WhatsApp i correus d'ànims. Ens enfrontem a una nova situació per a la qual no havíem estat preparats, ens toca reinventar-nos. Cada dia que passa és un nou aprenentatge. Però els veritables herois i heroïnes són els alumnes i les seves famílies.

● Continuem descobrint i aprenent des de casa.

Els alumnes responen: com estàs vivint el confinament?

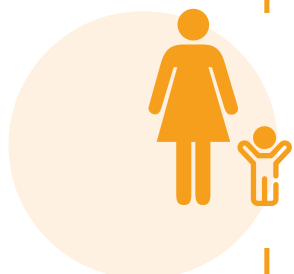
- Estic content perquè jugo molt a casa. Quan va començar el confinament va ser una mica difícil. Ens sentíem molt tristos i impotents. Estant confinats a casa hem pogut fer projectes i, sobretot, molts reptes divertits. No us desanimeu mai, sempre hi ha esperança i esperem que aviat tots puguem tornar a la normalitat.
- Estic a casa i aquest fet "m'agobia" una mica, però estic tranquil·la. Estic fent moltes coses que quan vaig a l'escola no puc fer.
- És un moment molt dur però amb algunes

- estones divertides. Molt preocupats per la salut dels familiars i amics. Amb necessitat de sortir al carrer i tornar a la vida de sempre.
- Amb ganes de sortir i jugar amb els companys.
- Aquests dies de confinament estan sent una mica avorrits i pesats, però estic aprenent moltes coses i m'encanta fer videotrucades. També he fet moltes postres i manualitats.
- Jo sento avorriment perquè després de classe no puc estar amb els amics o anar amb bicicleta.

Sortida al carrer d'infants menors de 14 anys

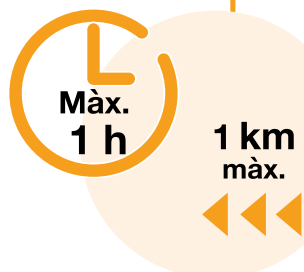

A partir del diumenge 26 d'abril.

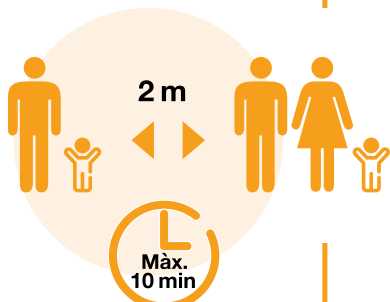

Qui pot sortir i en quin horari?

/ Infants menors de 14 anys **acompanyats d'una persona adulta** del nucli familiar amb qui convisquin.

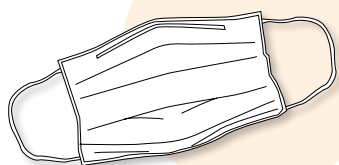
/ Entre les 9 i les 21 hores, màxim 1 hora i a 1 quilòmetre de distància del domicili.

Mesures de protecció recomanades

/ **Mantenir una distància de 2 metres.** No és necessari entre els membres de la mateixa família.

/ Usar **mascaretes** en cas d'infants majors de 3 anys (poden ser mascaretes casolanes, higièniques o quirúrgiques).

Trobareu **més informació** sobre aquest tema i sobre el coronavirus a canalsalut.gencat.cat/coronavirus

La casa dels meus somnis

Aquest va ser un dels primers reptes dels dies de confinament.

Els alumnes de la nostra escola vam començar el confinament marcant-nos un repte prou engrescador, fer realitat “La casa dels nostres somnis”.

Es podien utilitzar els materials més diversos i la distribució de l'espai que es volgués. Era una qüestió d'imaginació i un cop es començava l'activitat cada cop les idees anaven brollant amb més força dels joves arquitectes.

Sense gairebé voler, la nostra senyoreta havia plantejat una activitat on hi havia una mica de plàstica, medi, matemàtiques.

Es mesuraven les parets, la taula del menjador no havia de ser ni molt gran, ni molt petita, “proporcional”. Es feia servir cola, cinta, silicona freda, i també calenta, es retallava i pintava, alguns companys van fer la roba dels llitets. A medi, alguns van pensar en les plaques solars, o els pous per recollir l'aigua de la pluja.

Cal dir que, a la vegada, els pares participaven en l'activitat i feia que els llargs dies tancats a casa esdevinguessin més entretinguts.

● Una petita mostra de les nostres creacions.

Els alumnes ens vam convertir en arquitectes per un dia per poder confeccionar la nostra casa ideal

Ecologia i sostenibilitat

Aprofitant que el projecte d'enguany és el canvi climàtic, en l'activitat prèviament s'havien d'investigar quines eren les condicions que havia de reunir una casa ecològica i sostenible.

A partir d'aquí, i partint d'una capsula, calia fer volar la imaginació i decidir com hauria de ser la casa on m'agradaria viure.

Serem prou valents per canviar?

● Núria Queralt i equip directiu

Silenci... no hi estic acostumat, és estrany. Estic segur que mai havia estat tants dies sense sentir córrer, riure, xerrar pels passadissos i les aules... Enyoro sentir les manetes sobre les meves taules, portes, baranes... Em falta el rebot de les pilotes sobre els patis, les petjades sobre les rajoles de les aules i les lloses de pedra del claustre; fins i tot he vist plorar la sorra dels sorrals i els jocs i les casetes dels patis estan tristos. Algun dia m'ha semblat sentir que tots els meus alumnes tornaven a venir, però ha estat un somni.

Estic trist, però sé que aquests dies diferents, estranys, incerts, emotius, oportuns, reflexius, vitals... són bons per continuar pensant positivament en l'oportunitat que ens han donat. Voleu dir que no ha estat una experiència única per respirar, per deixar respirar, per reflexionar, per compartir, per enyorar, per aprendre i desprendre i estimar en la distància? Caldrà que busquem el temps, que sembla que hem perdut, per sentir de prop allò que deien i diuen les persones grans: "Aprofita el temps, que la vida passa molt de pressa!"

Però alerta! Aprofitar no vol dir viure corrent, la pressa no és bona per assaborir, potser

és d'això que ens hem adonat ara. Aquests dies, sobretot els primers dies del confinament, ens van dir a cau d'orella que parar era bo i necessari, que pensar en els altres, des de lluny, ens podia fer mal i que somriure pels altres era estimar-los.

De fet, no creieu que aquests dies tot allò que no pot parlar mai ens ha dit moltes coses? Les xarxes em permeten veu-

re que els nens i nenes esteu reflexionant sobre alguns dels canvis que tota aquesta situació està comportant, canvis que ens fan pensar i que vull compartir amb vosaltres.

"Aquets dies de confinament sentim més els ocells, perquè se senten més lliures i s'introdueixen en el món dels humans amb més confiança; saben que és difícil que els facin

mal. Quan hi ha molta gent als carrers, els animals se senten atrapats, com si no poguessin viure com són. En canvi, quan no hi ha tanta gent, ja se senten com si fossin a casa. La World Wildlife Fund, l'organització més gran en defensa del medi ambient, diu que la naturalesa ara va recuperant el seu lloc, després que els humans haguéssim envaït el seu hàbitat natural. Jo penso que, si els humans no volguéssim viure només dels diners, no els destrossaríem la casa per fer-hi edificis. Si els animals poguessin parlar i nosaltres entenguéssim com se senten, no ho faríem. L'únic que volen alguns és diners i això és el que fa que no convivim com ho hauríem de fer".

Aquesta reflexió de la Núria Queralt m'ha fet pensar que, ara mateix, als meus patis estaríem celebrant la festa de la patrona del col·legi i els pares de l'AMPA m'haurien vestit amb les millors garlandes. Els nens i nenes, amb els vestits típics de la nostra terra, omplirien de flors i de branques d'olivera i d'ametller la Mare de Déu de Montserrat, la Moreneta, que jo, com cada any, acolliria, sol·lícit, a l'amfiteatre, en el meu dia més important, amb el so del violai de fons i l'alegria compartida de tota la comunitat educativa.

Aprenent d'una situació inimaginable

Aquest curs, el 2019-2020, de ben segur que serà recordat com aquell en el qual tots vam aprendre una valuosa lliçó.

Aquest curs, les escoles estem vivint una situació que mai ens haguéssim imaginat: confinats a casa per la prevenció de l'expansió d'una malaltia. L'última setmana d'escola, mestres i alumnes comentàvem la possibilitat que la setmana següent no anéssim a classe. Dijous al matí aquesta idea anava agafant força i el divendres 13, a la tarda, es confirmava. Crèiem que seria una mesura de prevenció d'uns 15 dies, però ja sumem quasi dos mesos. Des de l'escola entenem que, a la vida, tot serveix per aprendre i de ben segur que als nostres infants els està servint per adonar-se'n i aprendre coses que no es valoren al dia a dia o que no es descobreixen a l'aula. Aquesta situació ens ha de servir per recordar com van ser els dies de confinament del 2020, que és el què dèiem, quins missatges ens enviàvem, quins

● Els alumnes, fent activitats a casa.

propòsits ens marcàvem i si els estem portant a terme. Aquests dies els nens i nenes de l'escola fan les tasques que els mestres encomanen per mitjans electrònics, també se'ls proposa reptes divertits i inclús fem videoconferències per veure'ns! Al web de l'escola podreu visualitzar un vídeo dels qui conformem l'es-

cola on se'ns veu realitzant diferents tasques aquests dies, això sí, sempre a casa. Sembla que l'esforç que estem fent com a societat, tot i que lentament, està frenant la mala tendència que portàvem en la malaltia. Tot i anar menys a escola, ningú podrà dir que aquest curs no vam aprendre una bona lliçó.

Les relacions personals

Els alumnes no només han deixat d'anar a escola, sinó de fer activitats extraescolars que acostumen a fer com patinatge, gimnàstica rítmica i

artística, dibuix i pintura, futbol, multiesports, anglès... Però sobretot, allò que hem de valorar és la importància de la relació entre persones.

A l'escola de Castellans no ens avorrim ni a casa!

El més positiu és que mai haguéssim pensat que podíem fer tantes coses a casa, no tenim temps per avorrir-nos.

● Petita mostra de les ocupacions actuals.

Consells per no avorrir-se a casa:

Aquests dies, a casa, semblava que em tornés boja. Necessitava aire! M'he posat a arreglar el pati. Ah, i se m'ha despertat la vena científica, he fet un ecosistema en un pot.

Estar tancat sense poder sortir és una tortura, necessito esbargir-me fent esport. Trobo a faltar les rutes que feia en bicicleta, però ara passo els matins al magatzem fent bricolatge i tècnica amb la bici.

Llegeixo i passejo el gos, és el que més m'agrada, tot combinant amb els deures. També vull arreglar el jardí. Ah, i jugar molt amb la meva germana, hem creat una rutina d'exercicis ben divertida.

A més a més, fem manualitats, pastissos, papiroflèxia, magdalenes i hem gaudit molt creant experiments.

● Escrita per l'Emily, l'Avril, el Ferran, el Roger, l'Aleeth i la Desirée.

Ja fa un mes que som a casa per culpa de l'epidèmia del coronavirus. Estem vivint uns dies excepcionals que el món científic diu que passaran a la història, com les guerres mundials o les grans epidèmies de pesta de l'edat mitjana.

Els primers dies de confinament van ser molt avorrits, ja que va ser una experiència nova, perquè abans que una cosa recent t'agradi del tot, t'hi has d'acostumar. Al cap d'algunes setmanes, ja em sento còmoda cent per cent. I ara soc experta en un munt de coses.

Així, vaig descobrir que tinc un pati.

Bé, sí que ho sabia, però mai l'havíem utilitzat. Estava ple de molsa, males herbes, invertebrats curiosos i cucs de terra. Me'ls volia guardar per

portar-los a l'escola, però potser se m'haurien mort, així que els vaig deixar tranquils.

Tothom felicita el personal sanitari. Jo tinc dues tietes que ho són, una a São Paulo. Com ens fan patir! Tanmateix, elles estan felices de poder ajudar.

Quina sort, viure en un poble petit, envoltat de camp, almenys podem prendre el sol.

Espero que per Sant Joan tot s'hagi acabat i puguem fer la revetlla com cal, encara que sigui amb mascareta.

Recomanem que poseu en pràctica allò que abans us agradava tant però no teníeu temps de fer

Escola El Cèrvol de Cervià de les Garrigues

Escrivim sobre com ens sentim durant aquests dies

El dijous 12 de març a les cinc de la tarda els alumnes van marxar contents cap a casa perquè estarien uns dies a venir a l'escola. Però...

Els mestres de l'escola també hem preparat un vídeo amb el desig que ben aviat el puguem ballar tots junts

Als diferents textos, a més d'explicar com se sentien, també ens han explicat com ocupaven el seu dia a dia.

La veritat és que la llista d'activitats és molt llarga: fer deures, estar amb la família, jugar amb els germans, jugar amb el gos, mirar pel·lícules, fer esport, ballar, jugar a pàdel, a futbol, sortir al jardí, fer pastissos, fer galetes, fer puzles, jugar a jocs de taula, dibuixar, pintar, jugar online amb els amics...

Els dies anaven passant i els alumnes es van anar adonant que el que vivien no era ben bé com s'ho havien imaginat en un primer moment. Des de l'escola, sabent que ells prenién consciència del que passava vam proposar la realització d'un text on expressessin: "Com em sento?"

En tots els textos es van repetir les mateixes idees:

"Quan ens van donar la notícia a l'escola primer me'n vaig alegrar, però ara que ja han passat set dies sense sortir de casa, me'n penedeixo". (Biel)

"Aquests dies no podem sortir al carrer perquè hi ha un virus

que s'està propagant molt ràpid". (Itziar)

"No m'agrada gaire estar a casa tancada, primer pensava que seria superdivertit, però no ho és". (Ariadna J.)

"Em sento avorrida i sola perquè no puc anar a l'escola i trobo molt a faltar els meus amics". (Ariadna M.)

"Estic content perquè hi ha els meus pares a casa i estem bé, però estic trist perquè no veig els padrins". (Guillem)

"I espanta perquè no sé quan acabarà això. Espero que aviat". (Gabriel)

"Aquests dies els passo una mica tristos". (Carla A.)

"Vull anar al col·le per veure els meus companys i els mestres". (Carme)

"Cada dia penso quan vaig a dormir: un dia més sense el coronavirus". (Pol)

● Els mestres els hem fet un vídeo amb el desig de ballar-lo aviat tots junts.

ZER l'Eral

El nostre diari de confinament, un bon record per al futur

El diari personal és una eina per aprendre i alhora t'ho pots passar d'allò més bé.

Escriure sobre el que vivim aquests dies és una forma de fer història!

Fent memòria històrica ens adonem que el que vivim aquests dies alguns nens i nenes ja ho van viure en altres temps. Aquest és el cas d'Anna Frank. Era una nena que va viure més de dos anys amagada, sense sortir de casa per anar enlloc. No hi havia televisió, internet, xarxes socials, etc.

Avui nosaltres estem confinats a casa per un virus anomenat Covid-19, que es propaga ràpidament. Però tenim la sort que, compartint recursos, entre uns i altres han sortit moltes idees per fer aquests dies. Les paraules d'un savi mestre, en Tonucci, ens han inspirat a escriure aquests retalls en el nostre diari de confinament. Aquest senyor, ja avi, ens ha ensenyat quines activitats podem fer amb la família i sols, estant confinats a

casa. Diu que podem aprofitar per descobrir com funciona la casa, la rentadora, com arriba la llum, fer el dinar... Proposa que truquem als avis que ja tenen moltes ganes de veure'ns. Té molta raó, diu que els nens i nenes necessitem jugar amb llibertat i dona moltes idees. Recomana in-

ventar jocs amb objectes que tinguem a casa i no usar tant les pantalles. Trobar un raconet per llegir, escriure un diari secret... tot plegat ens pot fer passar molt bones estones. Aquest diari ens servirà perquè quan siguem grans ens recordem del que vam viure aquests dies.

● Els alumnes amb el seu diari de confinament.

Establir vincles dins la ZER

Avui ens demanen que ens quedem a casa per evitar que un virus s'estengui entre la població. No ens estan perseguint, no hem d'estar en silenci, podem comunicar-nos de diferents maneres.

Tenim TV, internet, xarxes socials, llibres. No-

més ens queda que gaudir i passar-ho el millor possible, aprofitant aquest temps per estar amb la família, fer coses que mai tens temps de fer quan vas a l'escola, descobrir com funcionen les coses de casa i com es fa perquè a casa mai hi falti de res i sempre estigui a punt.

Fem del confinament una oportunitat!

El temps que ens toca passar a casa, gaudim d'experiències quotidianes amb la família.

Des de l'inici de la declaració de l'estat d'alarma, hem estat confinats a casa amb les nostres famílies. Una situació molt difícil que ens ha fet sentir preocupats i nerviosos. Hem après moltes coses sobre la Covid-19 o coronavirus. Gràcies a la lectura d'"El mussol i el coronavirus", hem pogut conèixer el seu origen, la forma del virus, els seus símptomes, com prevenir-lo i la cura o tractament que té, i ens hem endinsat en el món de les vacunes, etc.

El coneixement d'aquesta malaltia ens ha donat paciència i eines per enfrontar-nos-hi i cuidar-nos el millor possible durant aquests dies. Així doncs, ens hem dedicat a fer tot allò que la rutina, el ritme del dia a dia no ens permetia fer amb tranquil·litat. Hem

pogut compartir receptes amb els avis i àvies i, gràcies a la seva experiència, ens han sortit unes postres boníssimes. Hem après i ajudat els pares en els seus oficis, com picapedrer... Hem practicat

cançons, danses i esports molt diferents amb els germans/es i els pares, l'acrosport n'és un exemple. També hem elaborat manualitats molt divertides amb tècniques molt diferents, com la papiroflèxia, l'ús de materials reciclats, la pintura... algunes d'elles dedicades a una festa tradicional de Catalunya que és Sant Jordi. En conclusió, hem fet d'aquests dies moments d'oportunitats en família, amics i mestres, tot i que sigui en videotrucada.

● Els alumnes, amb algun dels treballs que han fet des de casa.

Activitats per a tots els gustos

Hem fet moltes activitats, però en voldríem destacar les següents:

Hem fet acrosport amb els germans/es, hem realitzat diferents receptes –com per exem–

ple les galetes de l'àvia i creps– i també hem elaborat diverses manualitats per Sant Jordi com roses, dracs, dibuixos del cavaller i la princesa, papiroflèxia...

#AMB TU, ARA MÉS QUE MAI

A CaixaBank continuarem estant al costat dels nostres clients i de tota la societat

- Comprometent-nos amb famílies, autònoms i pimes a buscar les millors solucions per poder reactivar l'economia junts.
- Oferint-te tota la banca *on-line* amb CaixaBankNow i la xarxa de caixers més àmplia, perquè puguis fer amb comoditat totes les operacions.
- Obrint les oficines i aplicant totes les mesures de seguretat necessàries per protegir la teva salut i la dels nostres empleats.

SOMGARRIGUES

Periòdic quinzenal de les Garrigues

La teua VEU

Subscripcions

Per només 52 euros l'any si vius a la comarca o 58 euros si ho fas fora, te'n pots fer subscriptor. Rebràs, puntualment cada quinzena, les 26 edicions del periòdic a casa i estaràs informat de primera mà d'allò que passa a les Garrigues.

Publicitat

SomGarrigues és el millor aparador per al teu negoci. Amb 15.000 lectors quinzenals i essent el mitjà de comunicació líder absolut a la comarca, amb nosaltres aconseguiràs una gran visibilitat per a la teua empresa. A més, els nostres perus són imbatibles.

c/ Nou, 2, 2a planta · 25400 Les Borges Blanques
Tel. 973 14 24 20
www.somgarrigues.cat · somgarrigues@somgarrigues.cat

 facebook.com/somgarrigues

 [@somgarrigues](https://twitter.com/somgarrigues)

“Espero tornar aviat a l'escola amb els companys i companyes”

Preguntem als nostres alumnes més grans com estan vivint el període de confinament.

Una de les tasques d'aquestes setmanes ha estat fer una maqueta de la seva casa

Després de sis setmanes sense poder trepitjar l'escola, hem demanat a l'alumnat de cycle superior que ens expliquin com estan vivint passant els més de cinquanta dies de confinament i aquestes han estat les seves respostes:

Àlex: El confinament és molt avorrit, intento fer-lo més divertit creant invents amb Lego. Espero tornar aviat a l'escola amb els companys i companyes.

Cel: Em sento contenta, però també hi ha estones de tot. Tan aviat estic enfadada, estic nerviosa... Depèn de l'estona.

Asier: Em sento cansat de les preocupacions, atabalat dels

moments inquietants. Perdut entre les explicacions.

Àneu: Tot això és una mica estrany, però m'ha ajudat a aprendre moltes coses com: estimar molt més la família i saber respectar els altres.

Però bé, jo crec que quan passi tot i ja fem vida normal direm: ja ha passat!

I ens adonarem que estar confinats amb la família no és gens dolent. Tinc unes ganes de fer petons a tota la família...

● Les nostres cases.

Al final, tot anirà bé!

Hi ha opinions, emocions i sentiments ben diversos i és ben natural perquè hi ha dies i moments de tota manera. Els adults, igual que els infants, també tenim aquestes sensacions.

Ningú mai s'havia imaginat haver de viure una situació semblant a l'actual i, a poc a poc, tots ens hi hem hagut d'adaptar amb paciència i esperança, sense perdre la certesa de saber que al final tot anirà bé.

El confinament i l'adaptació de l'escola a la nova situació

L'escola és tancada. Però... i si posem una mica de creativitat al confinament? Una eina imprescindible per treballar el benestar.

Els i les alumnes han establert un espai a les seves llars amb diferents elements com una catifa, coixins, peluixos, ampolles de la calma, música relaxant, materials per pintar i dibuixar, llibres o contes.

Per altra banda, destacar que Juncosa s'ha revestit de festa per celebrar la diada de Sant Jordi. Famílies, mestres i alumnes hem treballat per celebrar amb il·lusió la diada esperada.

Poemes, escenificacions i manualitats des de casa han fet que petits i grans copsessin la grandesa de la creativitat i acabessin amb grans guarnicions dels balcons i finestres.

La diada d'enguany s'ha celebrat i roses ens hem regalat. Confinats, però mai separats!

Expressar-nos a través de l'art afavoreix el creixement de la personalitat i ajuda en l'equilibri emocional

En els reptes setmanals hem volgut donar cabuda al racó de la calma i també al desenvolupament d'activitats artístiques.

Per una banda, hem proposat exercicis als nens i les nenes per dirigir la seva atenció cap a la respiració i el benestar. Aquesta eina fomenta l'autogestió emocional i permet afavorir la percepció de com ens sentim, com gestionem el que passa al nostre entorn, sempre amb una actitud oberta i benvolent.

Des de l'escola hem obert noves vies de comunicació amb la finalitat d'acompanyar famílies i alumnes en aquesta situació excepcional que estem vivint i que capgira les nostres vides.

Ens agradaria pensar que, en general, els nostres alumnes potser sortiran del confinament una mica reforçats i tal vegada amb uns aprenentatges i unes vivències que recordaran per sempre.

● Els alumnes de Juncosa amb alguna de les seves obres.

Una situació impensable

El tancament de les escoles ens agafa a tots per sorpresa i s'inicia un aprenentatge online que implica alumnes, mestres i famílies.

Hem passat a viure una situació impensable: de sobte, ens hem quedat a casa! A part de la incertesa de com ens podia afectar aquesta pandèmia, ens hem trobat amb les preocupacions òbvies de les famílies respecte al curs.

La situació ens ha portat a buscar els mitjans per fer arribar als alumnes els medis necessaris per seguir treballant respectant els ritmes d'aprenentatge. El seguiment del curs ha canviat i requereix, per part de tots, un bon domini del món digital i informàtic: activitats online, videoconferències amb alumnes, reunions virtuals amb els mestres i nous entorns d'aprenentatge. Una nova manera de treballar

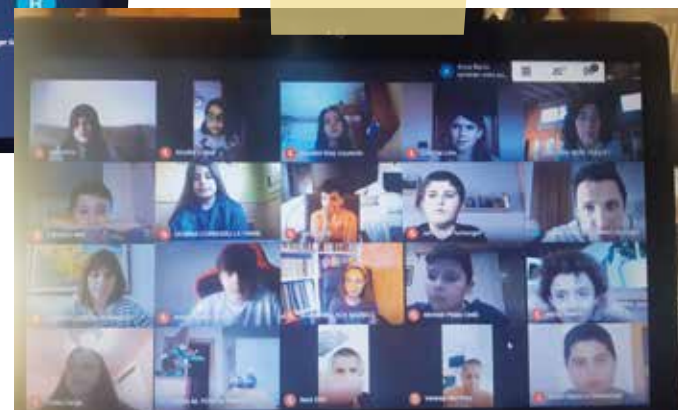
per a tothom, però seguim endavant i atenem els alumnes, dins de les seves i les nostres possibilitats. Entenem que és important seguir amb les tasques escolars, però cal ser empàtics i conscients de les diferents situacions familiars

Quan això s'acabi, retrobar-nos a l'escola serà el millor regal! Cada abraçada serà més forta i cada petó, més valuós

tant dels alumnes de famílies vulnerables com dels docents i famílies amb fills petits a qui cal atendre compaginant-ho amb el teletreball. Tot i la incertesa de tot plegat, estem segurs que en sortirem reforçats.

● Videoconferència amb els alumnes de 6è curs.

La societat ha après a viure i a treballar de manera diferent, a trobar solucions dia a dia valorant davant de tot la salut. Un altre aprenentatge important d'aquesta experiència mai viscuda són les hores que compartim amb la família i les que queden per viure amb els avis i amics.

Els alumnes de primer ens diuen:

- **A nivell afectiu**, passo més temps amb la família, juguem a jocs de taula, veiem pel·lícules, fem exercici...
- **A nivell de valors** estic contenta, el planeta

està menys contaminat. He millorat en hàbits de neteja personal. Tinc més paciència i col·laboro en les tasques domèstiques.

- **A nivell emocional**, el que més ens pot afectar és la mort per coronavirus d'un ésser estimat perquè no pot tenir un comiat com cal.
- **A nivell psicològic**, fa que reflexionem sobre la veritable importància de les petites coses.

Un alumne d'infantil ens diuen:

Hola sóc lo Jordi. Tinc ganes d'anar a l'escola i amb patinet pel carrer. A casa faig dibuixos.

Les aules virtuals entren a les nostres cases

En pocs dies hem passat de compartir taula, material, aula i aprenentatges a veure'ns un cop per setmana i mitjançant una pantalla.

● L'alumnat de cicle mitjà i superior

El passat dia 12 de març ens va sobtar la notícia de la tancada de les escoles a tot arreu.

En un primer moment estàvem alegres perquè l'endemà no havíem d'anar a l'escola i això era tot un esdeveniment, però a mesura que passaven els dies tots i totes ens vam anar posant tristos perquè el virus afectava molta gent, no podíem sortir al carrer, no ens vèiem, no podíem fer les nostres rutines i a sobre ens mancaven tasques d'escola...

Van passar dues setmanes i els mestres van decidir que ens havíem de veure d'alguna manera i no perdre el contacte i van acordar fer videotrucades tot el grup classe pel Hangouts, cada dimecres a les

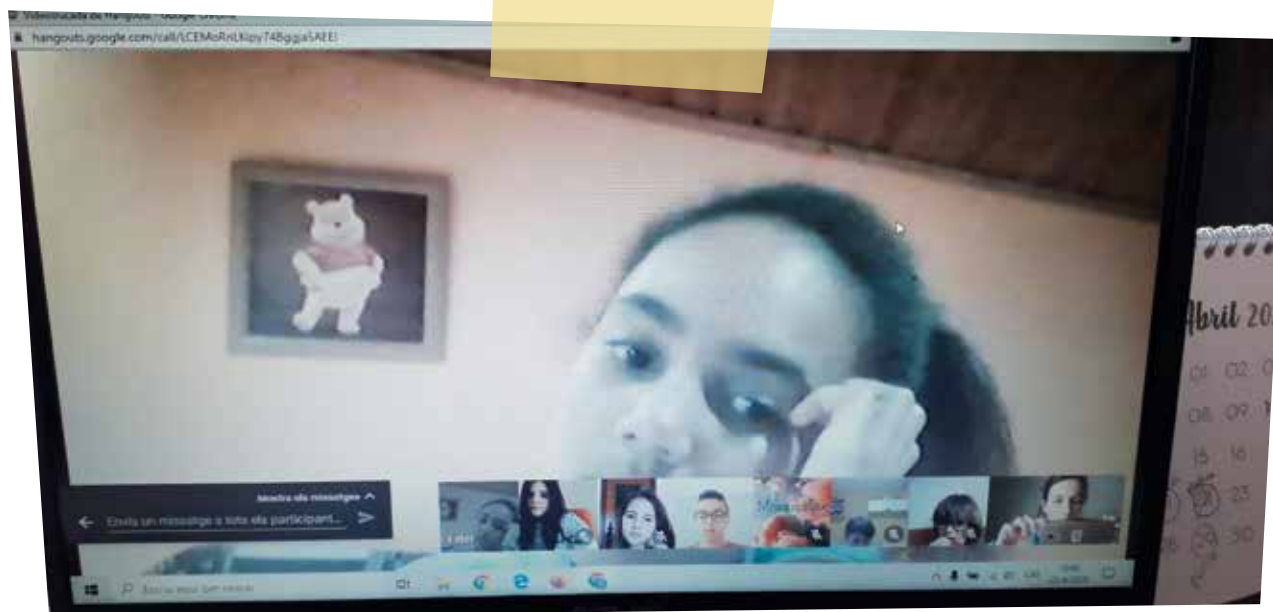
sis de la tarda. I és per aquest motiu que cada dimecres ens veiem a través de les càmeres de l'ordinador, la tauleta o el mòbil.

Aquestes videotrucades les condueix la tutora i en elles parlem d'informacions varies referents a la família, l'escola,

En un obrir i tancar d'ulls hem fet de casa nostra una veritable escola: taula, ordinador, llibres, etc.

fem preguntes, fem hipòtesis sobre el que passarà...

Alguns/es passem vergonya, altres tenim ganes de xerrar, altres ens cansem, però el més important d'aquestes és que continuem sentint que formem part d'un grup i que no estem sols.

● Una de les videotrucades amb els alumnes.

La pandèmia ha modificat la nostra manera de relacionar-nos. Ja no ens podem tocar, abraçar, fer cops a l'espatlla quan fem un gol, saltar a corda, compartir ordinador, jugar als paquets a educació física... Si no fos per les videotrucades organitzades des de l'escola no ens hauríem vist gens. Però no és el mateix, no estem acostumats a parlar davant les càmeres i a guardar uns torns de paraula diferents als habituals perquè la mala cobertura fa que a vegades no ens

sentim, ressoni... tot és ben estrany i per això no podem ser nosaltres mateixos. A més, hem d'endreçar el lloc on la càmera enfoca i arreglar-nos una mica perquè, com que estem tot el dia a casa, a vegades ens el passem en pijama. Els primers dies que ens vam veure pel Hangouts va ser molt emocionant perquè feia dues setmanes que no ens havíem vist! Però ara veiem que, com que no és el mateix que estar junts, doncs no és tant emocionant. Quina situació més estranya, oi?

Escola Otogesa de Maials

Una diada de Sant Jordi confinada

La ZER l'Oliver va preparar una sèrie d'activitats per tal que l'alumnat pogués gaudir d'una diada diferent però especial.

● El cartell del Sant Jordi 2020.

La idea inicial era poder fer, conjuntament escoles i AMPA, una parada de venda de llibres, roses i manualitats a la plaça del poble, a part de gaudir d'un recital de poemes i contes.

Degut a la crisi sanitària, a Maials la festa va ser virtual i

l'alumnat de cycle superior va fer recomanacions de llibres i recital de poemes, que es van penjar a la web de la ZER.

També van explicar la llegenda de Sant Jordi, que es va escoltar pels altaveus del poble.

A més a més, com que no es podia sortir a comprar contes, el claustre va decidir fer arribar un conte al mòbil dels pares i mares de l'alumnat més petit de l'escola.

Per aquest motiu, els padrins i padrines lectors van gravar-se explicant un conte als seus fillols i filloles i el dia 23 d'abril van rebre un conte audiovisual de regal.

Des de les diferents àrees (history, català, plàstica, etc.) es va treballar la llegenda de Sant Jordi, la història del patró de Catalunya i la diada.

Des d'aquest article volem fer arribar una abraçada als padrins i padrines de Serveis El Tossal de Maials que cada any compartim aquesta celebració ja que aquest any, amb motiu de la Covid-19, no ha pogut ser així.

Us recomanem visitar la web de la ZER l'Oliver: agora.xtec.cat/zeroliver

Els alumnes més grans van explicar la llegenda de Sant Jordi pels altaveus del poble.

Guarnim els nostres balcons

Ajuntaments, AMPA, llars d'infants i les escoles de les diferents poblacions de la nostra zona educativa (Maials, Almatret, Llardecans, la Granja d'Escarp, Massalcoreig)

vam posar-nos d'acord a decorar tots els nostres balcons amb motiu de la diada de Sant Jordi per tal que també enguany es mantingués la tradició.

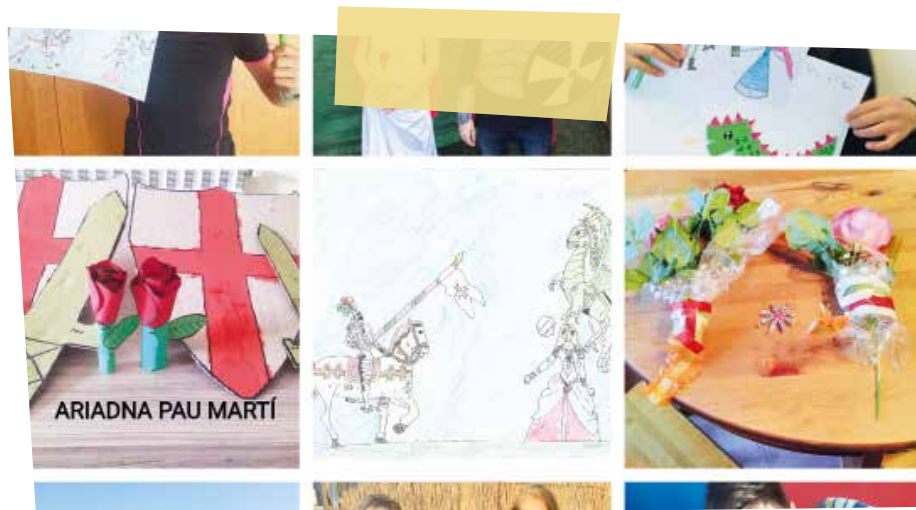

Escola l'Abat Ruera de Puiggròs

Un Sant Jordi ben diferent!

Els nens i les nenes de l'escola Abat Ruera de Puiggròs celebren la diada del llibre i la rosa confinats.

● La llegenda de Sant Jordi.

Són molts dies a casa, confinats, passant les hores amb resignació, a l'espera de poder tornar a la normalitat. Mai s'havia enyorat tant a l'escola com ara!

Infants al servei dels seus pares que col·laboren interessadament a la cuina en la consecució de dolços projectes, que experimenten amb materials casolans desaparecebuts fins al moment, que observen pel balcó l'exuberant explosió primaveral.

Mainada que anhela més que mai poder sortir al carrer i re-

trobar-se amb els amics i amigues, deixar fruir la imaginació i embarcar de nou al gran vaixell de la infància en llibertat.

Nenes i nens que, necessàriament, realitzen les tasques diàries que els encomanen els seus mestres i que participen en videoconferències per poder tirar endavant un tercer trimestre excepcional.

I en aquestes, arriba Sant Jordi! Una diada que quan s'és a l'escola no passa desaparecebuda, ans al contrari!

Una celebració en la qual es

rememora una llegenda que captiva tots els infants.

El cavaller i la princesa, el llibre i la rosa, el terrible drac!

Ni una escola confinada podia renunciar a dita diada!

Una barreja de tradició, cultura i imaginació en una diada de Sant Jordi ben familiar!

Escola del Soleràs

El confinament i l'educació en línia

Mestres, alumnes i famílies, tots junts fem possible l'escola en línia.

El darrer dijous 12 de març, mestres i alumnes vam deixar l'escola creient que en un parell de setmanes tornàriem a trobar-nos. Tanmateix, davant la situació actual hem hagut d'adaptar-nos i continuar de forma virtual des de les nostres cases.

No és una tasca fàcil, ja que cal tenir en compte que cada nucli familiar és diferent i no tots gaudim de les mateixes comoditats. Per aquest motiu, docents i famílies vetllem des del primer dia per seguir endavant amb l'educació dels nostres infants, adaptant-nos en tot moment.

Els mestres fem el possible per fer arribar als nostres alumnes tot tipus de materials, donem instruccions a les famílies i, a més, oferim tot el

nostre suport dia a dia. Sobretot, és important mantenir una ment positiva davant qualsevol adversitat i cal estar oberts a nous mètodes. Pares i mares també juguen un paper molt important aquests dies, ja que sense ells la tasca docent no seria possible. Sens dubte, la implicació dels alumnes també és clau en aquests moments. Tots junts formem un gran equip i cal seguir així fins al final.

La suma de tots i totes forma un gran equip en línia!

● Mestres, alumnes i famílies som un equip.

Treballar junts, com fins ara

Tots junts som la combinació perfecta davant de la situació actual i només d'aquesta manera, junts, podem fer possible que la comunitat educativa continuï fent

el seu camí. Cal continuar treballant junts i, sobretot, fent possible que l'educació en línia segueixi sent significativa com ho era a l'aula.

Alleugerir el confinament mitjançant l'art

L'art ha estat el meu refugi i m'ajuda a passar molt millor els dies d'aquesta situació de confinament

Em dic Etna, tinc 12 anys, faig sisè a l'escola La Bassa de Torregrossa, a casa hi visc amb els pares, el meu germà petit i la padrina.

Els primers dies de confinament eren suportables, semblaven unes vacances. A mesura que han passat les setmanes s'ha fet més pesat i no tots els dies m'he sentit igual.

Tot i que he mantingut una rutina, cada cop m'he sentit més estressada, cansada, em costa dormir, etc.

La meva rutina diària consisteix a fer deures, ajudar a casa, fer esport, jugar amb el meu germà i trobar-me una estona amb els amics a les xarxes socials.

Per alleugerir el confinament m'he dedicat a fer allò que més m'agrada, dibuixar i pintar, però el que m'apassiona és l'art mural i pintar amb esprai.

Aquests dies he fet diverses obres, entre elles un mural d'uns 4 m² a la terrassa de casa.

També he fet un quadre de la lluna, un dibuix amb aquarel·les, un dibuix per a un concurs, una maqueta de fusta de la torre Eiffel, etc.

He pogut fer obres que m'apassionen, entre elles dos murals amb esprai

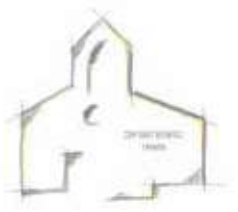

● L'Etna, amb un dels seus murals.

L'Art com a teràpia

M'agrada pintar des de ben petita, em fa sentir lliure, m'evadeixo, em relaxo i em trobo molt bé. Vaig descobrir l'art mural fa uns tres anys, em va encantar i des d'aleshores que he investigat i he après moltes coses. He tingut la sort de poder contactar amb artistes com el Peón i Lily Brik, que m'han donat consells molt valuosos i els aplico a les meves obres.

Escola Sant Bonifaci de Vinaixa

A l'escola de Vinaixa fem una enquesta confinada

Fa dies que som a casa, esperant que aquest moment passi. No sabem quan serà. Hem volgut preguntar com ho estan vivint els/les nostres alumnes.

Volem donar les gràcies a totes aquelles persones que ens cuiden des de casa

Aquí teniu el buidatge de les respostes que hem rebut a la pregunta "Del confinament, què m'agrada? I què no?". Gràcies a tots els nens, nenes, pares i mares per la col·laboració!

El confinament no m'agrada perquè... no puc veure els meus amics ni jugar-hi. Vaig haver de celebrar el meu aniversari sense ells. No puc sortir al carrer, ni puc anar amb bici. No puc sortir per la porta tranquil. No puc anar a la pista amb patins. No puc fer l'esport que m'agrada. No puc veure la meva família (àvies, cosins, tiets..). L'escola està tancada. No puc fer coses a l'aire lliure.

Estic tancat a casa. No puc anar amb bici, patinet, etc. No puc jugar a bàsquet. Sobretot, no m'agrada perquè no vaig poder anar a l'enterrament de la meva tieta a Barcelona.

Però sí que m'agrada perquè... hem pogut fer coses diferents, i dinar cada dia a casa. A les 8 sortim al balcó a aplaudir el personal sanitari que ens cuida. He pogut jugar i estar amb els pares. Jugar amb els jocs dels Superherois. Jugar a jocs de taula amb la meva família. Totes les coses que fem a casa i els tobogans que ens munta el papa. M'agrada perquè no he de matinar, estic amb els

meus pares i el meu germà i fem moltes coses. He passat bones estones i ens hem divertit amb la família. Puc jugar a cavallet amb el papa. He pogut saltar a corda, ballar, jugar al Friv, fer exercicis amb l'ordinador. He pogut escoltar tot el dia Taylor Swift. He tingut més temps per cuinar i dibuixar. Hem fet un "campa" al menjador per jugar amb els pares i la meva germana. Fem molts experiments, saltem al boti-botí i surto al balcó a les 8 a tocar la bateria.

Resumint: trobem a faltar els amics i amigues, però hem passat molt temps amb els pares, que ens ha encantat!

● La foto de família dels alumnes de l'escola.

Institut d'Estudis Ilerdencs
plaça Catedral s/n - 973271500
fpiei@diputaciolleida.cat

www.fpiei.cat

Diputació de Lleida

IEI
La cultura
té màgia

Ens vols
conèixer?
Visita'ns!!!